

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Περί τοῦ Δείπνου τοῦ Μυστικοῦ καί ἐτέρων ἀποδείξεων
Κεφ. ρπ'

[...] Λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ
Εὐαγγελιστής εἰς τό ἱερόν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον εἰς κεφάλαια δεκατρία:
Ἦβλέποντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἔδωκεν αὐτοῦ ὁ Πατέρας εἰς τὰ χέρια
καί ὅτι ἀπό τόν Θεόν ἐβγήκεν καί εἰς τόν Θεόν ὑπάγει, ἀσηκώνεται ἀπό
τόν δεῖπνον καί βάνει τὰ ροῦχα του καί παίρνει λέντιον, ἤγουν μίαν
ἐμπόλια καί ζώνεται τη, ἔπειτα βάνει νερόν εἰς τήν λεκάνην καί ἄρχισε
καί ἔνιπτε τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν του, καί μέ ἐκείνην τήν ἐμπόλιαν
τούς ἐσφόγγιζεν τὰ ποδάρια, καί ἔτσι τούς ἔνιπεν ὅλους καί ζυστέρου
ἔρχεται καί εἰς τόν Σίμων Πέτρον, καί αὐτός τοῦ λέγει: Κύριε, ἐσύ μοῦ
νίπτεις τὰ ποδάρια; Λέγει του ὁ Ἰησοῦς: Ἐκεῖνο ὅπου κάνω ἐγώ ἐσύ
τώρα δέν τό ἤξεύρεις, ἀλλά μετά ταῦτα θέλεις τό ἐγνωρίσει. Λέγει του
ὁ Πέτρος: Δέν μοῦ θέλεις νίψει τούς πόδας εἰς τόν αἰῶνα. Λέγει του ὁ
264v Ἰησοῦς: Ἐάν δέν σοῦ νίψω τὰ / ποδάρια μερτικόν μετ' ἐμένα δέν ἔχεις.
Λέγει του ὁ Σίμων ὁ Πέτρος: Κύριε, ὄχι μόνον τὰ ποδάρια, ἀλλά καί τὰ
χέρια καί τήν κεφαλῆν. Λέγει του ὁ Ἰησοῦς: Ὁ πλυμένος δέν ἔχει χρεία
νά νίψει τὰ ποδάρια, διότι ἔναι ὅλος καθαρός. Καί ἐσεῖς καθαροί εἴσταν,
ἀλλά ὄχι ὅλοι. Ἦβλεπεν ἐκεῖνον ὅπου ἤθελεν νά τόν παραδώσει, διά
τοῦτο εἶπεν ὅτι δέν εἶναι ὅλοι καθαροί. Λοιπόν ἀφοῦ τούς ἔνιπεν τὰ
ποδάρια, ὑπῆρην πάλιν τὰ ροῦχα του καί ἐκάθησεν πάλε κάτω καί λέγει
τους: Ἐγνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα. Ἐσεῖς μέ λέγετε ὁ διδάσκαλος καί ὁ
κύριος, καί καλά λέγετε, ἔτσι εἶμαι. Λοιπόν ἐπειδή ἐγώ ὁ διδάσκαλός
σας καί ὁ κύριός σας ἔνιψα τὰ ποδάρια σας, ἔτσι κάνει χρεία καί ἐσεῖς
νά κάνει ἕνας τοῦ ἄλλουνοῦ, νά νίβετε τούς πόδας σας. Ὑπόδειγμα σᾶς
ἄφησα, ἔτσι ὡς καθῶς σᾶς ἔκαμα ἐγώ, ἔτσι νά κάνετε καί ἐσεῖς. Ἀμήν
ἀμήν λέγω σας ὅτι δέν ἔναι δοῦλος καλύτερος ἀπό τόν αὐθέντην του
οὐδέ ἀποστολάτορας καλύτερος ἀπό ἐκεῖνον ὅπου τόν ἀπόστειλεν. Καί
ἂν τά ἐγνωρίζετε αὐτά μακάριοι θέλετε εἶσταν. Δέν λέγω διά ὅλους
ἐσᾶς, ἐγώ ἤξεύρω ποίους ἐδιάλεξα, ἀμήν διά νά πληρωθεῖ ἡ γραφή τοῦ
Δαβίδ, ὁ σαρακοστός ψαλμός ὅπου λέγει: Ὅστις τρώγει μετ' ἐμέν τό
ψωμί ἐπῆρην εἰς ἐμέ τήν πτέρναν του. Καί λέγω σᾶς τό τώρα πρῖν παρά
νά γένει, διά νά πιστωθεῖτε ὅποταν γένει ὅτι ἐγώ εἶμαι. Ἀμήν ἀμήν λέγω
σας, ἐκεῖνος ὅπου δέχεται ἐκεῖνον ὅπου πέμψω ἐμένα δέχεται, καί

- 265 ἐκεῖνος ὁπού μέ / δέχεται ἐμέναν δέχεται καί ἐκεῖνον ὁπού μέ ἔστειλεν. Ἦβλέπετε, ἀδελφοί, τί λέγει ὁ Χριστός. Ποῦ εἶναι αὐτοί ὁπού λέγουν ὅτι καί οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Τοῦρκοι τόν Θεόν πιστεύουν καί θέλουν σωθεῖ; Ἄν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ δέν θέλουν, πῶς θέλουν τον Θεόν; Ὅστις πιστεύει τόν Υἱόν, πιστεύει καί τόν Πατέρα Θεόν, ὅστις δέν πιστεύει τόν Υἱόν οὐδέ τόν Θεόν δέν τόν πιστεύει. Λοιπόν αὐτοί ψεύδονται καί κακῶς πιστεύουν, ἐπειδή τόν Υἱόν δέν πιστεύουν, διότι ὁ Χριστός τό λέγει: Ἐκεῖνος, λέγει, ὁπού δέχεται ἐμένα δέχεται καί ἐκεῖνον ὁπού μέ ἔστειλεν, καί λέγοντας τοῦτον τόν λόγον ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τό πνεῦμα του καί λέγει: Ἀμήν ἀμήν λέγω σας ὅτι ἕνας ἀπό ἐσᾶς μέ θέλει παραδώσει, καί τότες οἱ μαθητάδες ἠκούγοντας αὐτόν τόν λόγον ἐκοίταζεν ἕνας ἀπό τόν ἄλλον καί ἐθαυμάζονταν διά τίναν λέγει. Καί ἐκάθοτον ὁ ἅγιος Ἰωάννης σιμά του καί ὁ Πέτρος τοῦ γνέφει καί κάνει του νόημα νά τόν ἐρωτήσει τόν Χριστόν ποῖος ἔναι τοῦτος ὁπού θέλει νά τόν παραδώσει. Καί ὁ Ἰωάννης ἔπεσε εἰς το στήθος τοῦ Ἰησοῦ καί ἐρωτᾷ τον καί λέγει του: Κύριε, τίς ἔναι τοῦτος ὁπού σέ θέλει παραδώσει; Λέγει του ὁ Ἰησοῦς: Ἔναι ἐκεῖνος ὁπού τοῦ θέλω δώσει ἐγώ ψωμί βρεμένο, καί ἔτσι βρέχει τό ψωμί καί δίδει το τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, καί ἀφοῦ τοῦ ἔδωσε το ψωμί ὁ Χριστός, τότες καί ὁ διάβολος ἐσέβη εἰς τήν καρδίαν τοῦ Ἰούδα καί ἤθελε νά τόν παραδώσει. Τότες τοῦ λέγει ὁ
- 265v Ἰησοῦς: Ἐκεῖνο ὁπού θέλεις νά κάμεις κάμε το γλήγο/ρα. Καί οἱ ἄλλοι οἱ Ἀπόστολοι δέν ἐγνώρισαν τοῦτον τόν λόγον, διατί τοῦ τό εἶπεν, ἀμή τούς ἐφάνη ὅτι τοῦ εἶπεν διά νά ἀγοράσει τίποτες διά νά ἔχουν εἰς τήν χρείαν τους ἢ διά νά δώσει τίποτες τῶν ἐπτωχῶν, διότι αὐτός ὁ Ἰούδας ἐβάστανε τό γλωσσόκομον, ἤγουν τά στάμενα ὁπού τούς ἔδιδαν ἐλεημοσύνες. Καί τό νά ἔλαβεν τό ψωμί ἀπό τόν Χριστόν ἐβγήκεν ἔξω παρευθύς καί τότες ἤτονε νύκτα καί αὐτός ὑπῆγε νά εὔρει τούς Ἑβραίους διά νά τόν παραδώσει, ὡς καθώς εἶχεν τόν συνιβασμόν ἀπό τήν Τετράδη, ὁπού τούς εἶπε: Τί θέλετε νά μοῦ δώσετε νά σᾶς τόν παραδώσω, καί ἔκαναν τον συνιβασμόν διά τριάκοντα ἀργύρια, καί τοῦτα εἶναι ἐκεῖνα τά τριάκοντα ἀργύρια ἅπερ εἶχεν ἀφιέρωσει ἡ Σάβα ἢ βασιλίσις, ὡςπερ εἶπαμεν εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην ὀπίσω εἰς τοῦτο τό βιβλίον εἰς τό ὀγδοηκοστόν πρῶτον κεφάλαιον, καί τότες γοῦν ὑπῆγε τήν βραδίαν ἐκείνην ὅταν ὑπῆρε τό ψωμί ἀπό τόν Χριστόν καί ἤρε τούς Ἰουδαίους καί παίρνει τά τριάντα ἀργύρια ὁπού τοῦ ἔταξαν καί φέρνει τους ἐκεῖ ὁπού ἤξευρεν ποῦ ἐπροσεύχοντο ὁ Χριστός μέ τούς Ἀποστόλους, ἤγουν εἰς τό χωρίον τῆς Γεσθημανῆς, καί πρῖν παρὰ νά

ἔλθει ὁ Ἰούδας ἐκεῖ ὁ Χριστός ἐπροσεύχοντο καί εἶπεν: Κύριε, ἐάν ἔναι δυνατόν νά τόν παρέλθω τοῦτον τόν θάνατον, ἤγουν νά μήν τόν πάθω, ἄς μήν μοῦ ἔλθει, ὄχι πῶς ὁ Ἰησοῦς δέν ἤθελεν νά τόν λάβει, ἀμή νά δείξει τήν ἀνθρωπότητα ὅτι ὡς ἄνθρωπος πονεῖ, ὄχι ὡς Θεός. [...]

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου (επιμ.), *Ιωαννίκιος Καρτάνος, Παλαιά τε και Νέα Διαθήκη*, Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2000.